

DIARI DE SESSIONS

C O R T S V A L E N C I A N E S

X Legislatura

Número 2 • 2019

Sessió plenària realitzada el dia 12 de juny de 2019

DEBAT D'INVESTIDURA DEL PRESIDENT DE LA GENERALITAT

Presidència del Molt Excel·lent
Senyor Enric Morera i Català

SUMARI

(Comença la sessió a les 10 hores i 10 minuts)

**Debat d'investidura
del president de la Generalitat** 22

Intervenció del candidat proposat per la presidència
de les Corts Valencianes, senyor Ximo Puig i Ferrer,

del Grup Parlamentari Socialista, per a exposar el
seu programa polític.

(Se suspén la sessió a les 11 hores i 2 minuts)

Relació de diputats i diputades assistents a la sessió

Ple de les Corts Valencianes realitzat el dia 12 de juny de 2019. Comença la sessió a les 10 hores i 10 minuts. Presideix el president de les Corts Valencianes, senyor Enric Morera i Català. Sessió plenària número 2.

El senyor president de les Corts Valencianes:

Molt bon dia, senyories.

Donem la benvinguda a les il·lustres autoritats que ens acompanyen en esta sessió plenària ordinària, segona de la present legislatura, el delegat del govern, el president de la diputació, les rectores magnífiques d'universitats valencianes, al síndic de Comptes, a totes les autoritats que ens acompanyen en esta sessió solemne d'investidura.

Senyories, s'obri la sessió.

(El president colpeja amb la maceta)

Debat d'investidura del president de la Generalitat

El senyor president de les Corts Valencianes:

D'acord amb l'article 60 del Reglament de les Corts, he de comunicar a la cambra que des de la dissolució de les Corts s'ha reunit la Diputació Permanent en dos ocasions.

La Diputació Permanent es va reunir el 10 d'abril del 2019 per validar o derogar els decrets lleis següents: el primer, el Decret 2/2019, del Consell, pel qual es modifica la disposició transitòria tretzena a de la Llei 17/2017, de 13 de setembre, de coordinació de policies locals de la Comunitat Valenciana; també es va validar el Decret Llei 3/2019, del Consell, pel qual s'adopten mesures per afavorir l'accés universal als serveis públics que permeten el sanejament de les entitats locals amb especial dificultat econòmica financera i el cofinançament dels serveis de zones de baixa densitat poblacional de la Comunitat Valenciana.

També es va validar el Decret Llei 4/2019, del Consell, per a la prestació del servei de transport públic discrecional de persones viatgeres mitjançant l'arrendament de vehicles amb conductor.

El 24 d'abril de 2019, per a substanciar sengles compareixences. La compareixença del president del Consell per a explicar les raons per les quals s'està produint el retard en la recaptació de fons del Fons de Liquiditat Autònoma, per detallar el pla d'ajust presentat davant el Govern d'Espanya, com també de les gestions dutes a terme per part del Consell per a garantir el control de la despesa pública i per informar sobre les conseqüències financeres que suposa per a la Generalitat el bloqueig de l'aportació corresponent a la comunitat.

Esta compareixença va ser demandada pel Grup Parlamentari Popular i va ser substanciada pel conseller d'Hisenda i Model Econòmic, l'honorable conseller Vicent Soler i Marco.

La següent compareixença, sol·licitada pel Grup Parlamentari Podemos-Podem en la passada legislatura, sobre la reversió de la gestió privada de l'hospital de Dénia. Esta compareixença va ser substanciada per l'honorable consellera de Sanitat Universal i Salut Pública, Ana Barceló.

Senyories, passem al punt únic de l'ordre del dia que és el debat i votació d'investidura del president de la Generalitat. D'acord amb els articles 27.1 de l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana, 2.2 de la Llei 5/1983, de 30 de desembre, del Consell, i l'article 143.1 i 143.3 del Reglament de les Corts Valencianes, atenent a les consultes efectuades els dies 7 i 10 de juny amb els grups polítics amb representació parlamentària i de l'escrit del Grup Parlamentari Socialista, registre d'entrada 172, he proposat –saben vostés– es proposa a la cambra el diputat senyor Ximo Puig i Ferrer com a candidat a presidència de la Generalitat.

Té la paraula el candidat a la presidència de la Generalitat, el senyor Ximo Puig i Ferrer.

El senyor Puig i Ferrer:

Moltes gràcies, senyor president, senyores diputades, senyors diputats, vicepresidenta i consellers i conselleres en funcions, delegat del govern, representants de la societat civil, rectores de la universitat, delegat del govern, autoritats, senyores i senyors.

Molt bon dia.

Malauradament, fa dos dies fou assassinada Beatriz a Alboraya. Amb ella en són ja 1.000 dones assassinades pel terrorisme masclista des de 2003 a Espanya. Senyories, este és el gran problema, el problema més greu, que tenim a la nostra societat. La màxima responsabilitat de tots i de totes és acabar junts amb este drama que ens concierneix.

No és una qüestió domèstica, és una qüestió de la societat i, per tant, és un fet polític. Els convoque a la unitat front a la barbàrie que representa el terrorisme masclista. L'equidistància és la connivència. La Comunitat Valenciana lliure de violència contra les dones és una obligació irrenunciable.

En conseqüència, els anuncie que, si prospera esta investidura, convocarem de manera immediata el pacte contra la violència de gènere, que impulsa la vicepresidenta, *(aplaudiments)* per tal de reafirmar i intensificar el combat comú per la dignitat.

Senyores i senyors diputats, el 28 d'abril el poble valencià va expressar la seua voluntat sobirana. Esta voluntat ha sigut la de recolzar el canvi que arribà en 2015 per transformar la Comunitat Valenciana en un lloc decent, més just i millor.

En 2015 les valencianes i els valencians eren molt conscients de la situació de fallida econòmica, moral i política en la qual ens trobàvem. Per això decidiren obrir un nou temps. En eixe

moment vàrem assumir el repte d'encetar un itinerari de reparació, de reconstrucció i de renaixement de la Comunitat Valenciana.

Vàrem assumir el repte de fer visible el problema valencià, reclamar allò que és just i, al mateix temps, amb els escassos recursos disponibles, d'afavorir la creació de llocs de treball, d'atendre als dependents, de restaurar el sistema educatiu i de recuperar la sanitat pública per als ciutadans.

Tenia raó, al meu parer, Winston Churchill quan deia: «Este, el de la política, és un treball en què mai es té èxit.» És cert. Este no és un treball per a conformistes, sempre queden i quedaran moltes coses per fer. Però, en el nostre cas, ningú pot negar que en estos anys, entre tots, hem canviat l'imaginari, hem passat pantalla: del paradigma de la corrupció al de la solidaritat, del paradigma de l'especulació al de la innovació, del paradigma de la crispació al de la convivència.

Es podria discutir legítimament l'enfocament i les mesures polítiques que el Consell del Botànic va decidir i ha aplicat durant la IX legislatura. No obstant això, resulta més difícil impugnar allò que són les dades objectives, l'evolució dels indicadors socials i econòmics que l'acció de govern ha propiciat.

Senyories, veníem d'un temps, ara fa quatre anys, en què quasi la quarta part de valencians i valencianes en edat de treballar estava en l'atur. Després de la destructiva crisi econòmica, especialment tòxica per a la nostra comunitat, no resultava fàcil recuperar el pols de l'ocupació i el creixement. Però la societat valenciana ho ha aconseguit.

Hui la nostra taxa d'atur es 10 punts més baixa que en 2015 i ara ens hem situat per baix de la mitjana espanyola. El clima de confiança creat s'ha traduït en dades: la confiança empresarial ha passat de negativa a positiva, la inversió estrangera ha crescut un 7,8%, el turisme ha arribat als 9,2 milions de visitants, quasi el 50% més que el 2014. I una cosa fonamental, fins a maig, s'han creat 271.053 llocs de treball a la comunitat, quasi 300.000 llocs de treball en una legislatura.

Això ha estat possible per un escenari d'estabilitat, honradesa i diàleg. Efectivament, ha estat l'acció responsable d'empresaris i treballadors, representats per les organitzacions empresarials i sindicats, els que han propiciat este entorn de confiança. El diàleg social serà en este nou mandat –si vostés m'atorguen la seua confiança– la clau de volta del projecte compartit.

Ja els anuncie que, la propera setmana, la primera acció com a president –si prospera esta investidura– serà la convocatòria d'una reunió per relançar el diàleg social amb una estratègia de quatre anys, en l'horitzó 2030. *(Aplaudiments)* Perquè l'acord social ja ha sigut la condició necessària en la IX legislatura per a que la nostra economia cresca i els seus beneficis arriben al conjunt de la societat.

Senyories, veníem d'un temps en què la nul·la preocupació per les polítiques socials no era només la conseqüència de la crisi econòmica sinó que responia al principi ideològic del *Sálvese quien pueda*. Un principi que abandonava als valencians més vulnerables a la seua sort. Davant d'això, durant la passada legislatura, la Comunitat Valenciana s'ha situat com l'autonomia on més ha crescut la inversió en polítiques socials.

Només l'augment d'un 83%, en quatre anys, del pressupost en polítiques d'inclusió social, fins als 1.500 milions d'euros d'este any, demostra el canvi de prioritats que ha experimentat el govern valencià des de 2015.

Les ajudes per a eliminar el copagament farmacèutic han reduït dràsticament l'abandó dels seus tractaments per pensionistes i persones amb diversitat funcional. La nova renda valenciana d'inclusió garanteix que tots els valencians i valencianes amb dificultats puguen portar una vida digna.

L'atenció a les persones dependents ha augmentat un 85% amb 35.000 beneficiaris nets des de 2015. Tots els xiquets i xiquetes, ara ja, poden rebre els llibres de text gratuïts. *(Aplaudiments)*

Veníem d'un temps en el qual parlar de la Comunitat Valenciana era sinònim de corrupció. Una corrupció que ens avergonyia com a poble i que, més enllà de la desfeta moral, resultava devastadora per a l'economia. Perquè no ho hem d'oblidar mai, la corrupció distorsiona el mercat, eleva els costos, fa impossible la verdadera competència empresarial i lamina la igualtat d'oportunitats entre les persones.

No era senzill revertir l'onada de desprestigi que afectava la nostra reputació. Però també, entre tots i totes i amb fets, no amb paraules, hem alçat la hipoteca *reputacional*. *(Aplaudiments)* Hui podem dir que som una comunitat que ha demostrat que els seus valors es troben en l'honradesa, en el treball ben fet i en el respecte a la paraula donada.

Senyories, la Comunitat Valenciana està millor, tots els indicadors econòmics i socials ho avalen. No són simples números, són persones i famílies que viuen a la nostra comunitat. Però, encara que això siga incontestable, no hem aconseguit l'èxit en els termes que plantejà Churchill, perquè es inacceptable la persistència de dones assassinades, perquè tenim el 14% encara d'atur, perquè la precarietat laboral angoixa a milers de persones. Perquè les llistes d'espera als hospitals són massa llargues, perquè continuen produint-se desnonaments, perquè per a molts joves accedir al lloguer d'una vivenda és molt difícil, perquè queden col·legis per construir i encara barracons que eliminar, perquè la pobresa infantil ens interpel·la cada dia, perquè la nostra productivitat és baixa, perquè fem tard en l'agenda digital, perquè el despoblament debilita els nostre territoris, perquè patim un finançament injust i perquè la Comunitat Valenciana no té encara el paper que li correspon a Espanya.

En conseqüència, senyories, queda molt per fer.

Senyores i senyors diputats, comparec davant les Corts per tal, que d'acord amb allò que estableix el nostre estatut d'autonomia, sol·licitar la seua confiança per a ser elegit president de La Generalitat i formar govern.

Demane la seua confiança per presidir un Consell que, amb la seua ajuda, situe definitivament la nostra comunitat en l'Europa del segle XXI. Una Comunitat Valenciana en què junts hem d'aconseguir que l'atur es reduïska en esta legislatura al 10% i que millore la qualitat de treball. Que ens anem apropant, que hi haja una convergència real a la mitjana de renda per càpita en Espanya. Que es reduïska la bretxa, en termes de productivitat, amb Europa. Que la pobresa infantil siga zero. Que la innovació impulse el nostre creixement.

Que lluitem contra el canvi climàtic i aconseguim la transició ecològica. Que el nostre estat del benestar siga sostenible, eficient i solidari. Que el dret a la vivenda estiga garantit. Que el model de finançament es tracte de forma justa i que la violència de gènere desaparega.

Senyories, eixes són deu grans qüestions, n'hi ha moltes altres. Però els valencians i valencianes no caminem sols, els nostres interessos polítics es veuen determinats per allò que ocorre al nostre voltant, per un món canviant, per una Europa que està en un moment decisiu.

L'escenari internacional mostra en estos moments grans incerteses. En primer lloc incerteses polítiques. La dimissió de la primera ministra britànica i el carreró sense eixida en el qual viuen els britànics des de que prengueren la decisió del *Brexit* ens ha posat des del primer moment en guàrdia per tal de defensar els interessos valencians que estan vinculats al turisme i a l'exportació, i, molt especialment, a l'exportació tant de productes agrícoles com de l'automòbil.

També haurem de tindre en compte la nova composició de la Comissió Europea i l'orientació d'algunes polítiques comunitàries, molt especialment la nova PAC.

Incerteses també econòmiques sobre l'orientació de la política monetària, que van a produir-se amb el relleu de Mario Draghi a novembre, però també pel neoproteccionisme de Trump i per la guerra comercial amb la Xina. Tot això, totes eixes decisions, ens afecten directament a valencians i a valencianes.

Incerteses que només superarem amb una Unió Europea forta i cohesionada. Esta comunitat és la més europeista d'Espanya, i aixina ho ha de continuar sent.

Vostés ho saben, senyories. Un país en soledat no pot fer front al canvi climàtic ni al desafiament tecnològic, tampoc pot contrarestar les amenaces globals a la nostra seguretat. Només per mitjà d'una estratègia de cooperació transnacional poden arribar solucions eficaces i sostingudes en el temps.

El govern que previsiblement dirigirà Espanya en els propers anys ha de ser conscient de la necessitat de col·laboració, i compta amb el nostre suport per a enfortir Europa.

Però eixa col·laboració que Espanya sens dubte ha de manifestar cap a l'exterior, que també és interior, Europa, hem d'exigir-la cap a dins d'Espanya. I ací he de dir que el respecte a l'Espanya autònoma és fonamental per al nostre desenvolupament.

No obstant això, ha resultat un fet comprovable que, davant de les dificultats de la crisi, l'estat ha optat objectivament per la recentralització. Eixa recentralització ha marginat finançament el sistema autòmic. Ha imposat objectius d'ajust fiscal que han perjudicat severament la prestació de serveis tan essencials com la salut, l'educació o la protecció social que, com saben vostés, depenen de les comunitats autònomes.

Això ha permés redirigir una mitjana de més de 20.000 milions d'euros anuals, entre el 2010 i el 2017, per protegir el creixement de la despesa de les competències que tenen les administracions centrals front a les autònòmiques.

Que ningú es confonga, no és cert que la recentralització siga positiva: ni és favorable als territoris perifèrics, ni en cap cas és positiva per a la cohesió del país.

En primer lloc, l'estat mai ens ha tractat com a iguals quan es gestionava centralitzadament, no es va comportar amb els valencians com correspon, a qui té obligació de garantir la igualtat en la prestació del benestar dels seus ciutadans.

Però, a més, els estudis indiquen que la descentralització, més enllà d'allò que significa el principi democràtic, també és més eficaç i no és més costosa, sinó que és més profitosa, fins i tot, com recentment han publicat distints estudis, per a l'accés a l'economia del coneixement, que és clau en este moment històric.

Per tant, senyories, la recentralització no és la solució. El centralisme no és intel·ligent.

Ara, que s'acosta el 40 aniversari de l'Estatut, és de la màxima importància subratllar que les nostres institucions són realment útils per al poble valencià.

I és de la major importància afirmar, tantes vegades com calga, que l'autogovern constituïx l'arrel que ens unix i el mitjancer d'allò que ens diferencia.

La Comunitat Valenciana és molt més ara que fa 40 anys, malgrat les insuficiències, malgrat els mals governs, malgrat tot. De la situació d'aquell moment, que ens sumia en una mera i de vegades inestable coexistència, hem saltat a la convivència actual. Hem trobat un camí nou i propi, on les diferències s'integren en missions compartides.

Diem que som de Vicent Andrés Estellés i de Miguel Hernández. Som del nord i del sud. Parlem castellà i valencià. *(Aplaudiments)*

Estar i sentir-se part de la Comunitat Valenciana constituïx la nostra base comuna. Tenim este parlament, estes corts, on tantes lleis s'han aprovat per unanimitat o amb grans majories. I ho veiem en les relacions entre els agents socials, que parlen un llenguatge on trobem moltes més coincidències que discrepàncies sobre el futur model que convé a l'economia valenciana. Ho veiem en la construcció d'un ample teixit representatiu, que abasta al conjunt de la comunitat i troba solucions que representen la totalitat del territori.

I ací estan, en les xarxes autonòmiques que inclouen municipis, les universitats –fonamentals per a la nostra terra–, els col·legis professionals, les associacions culturals, les bandes de música, les entitats solidàries o esportives. Són veus que senten la Comunitat Valenciana com un projecte coral que fa 40 anys senzillament no existien com un espai correlacionat.

Les institucions valencianes i este conjunt de llenguatges que són les veus de la nova comunitat, canalitzen el diàleg d'on emana la confiança que ens fa créixer com a poble. Confiança que és en nosaltres mateixos, en nosaltres, els valencians. Els atributs reals, en els valors profunds, en la identitat inclusiva de la nostra comunitat.

Senyories, esta confiança és, no ho dubten, la que ha impulsat milers de ciutadans a dir-nos, quatre anys després, que una societat més justa és una societat més sensata. I no ho

dubten, recuperar la sensatesa ens ha convertit en una comunitat referent a Espanya i ens ha tornat la visibilitat que necessitàvem per a reivindicar allò que és just.

Perquè eixa posició de referència, que entre tots hem aconseguit, troba els seus límits actualment en l'estat del finançament autonòmic.

Les seues senyories coneixen la insuportable realitat, el mal que ens causa, que ens ha causat i que ens causa, l'infrafinançament, la presència d'un deute també causat per l'efecte acumulatiu dels models injustos i altres qüestions. L'existència, en definitiva, d'una situació en què la Comunitat Valenciana no pot tindre totes les oportunitats que es mereix.

La mateixa existència del sistema autonòmic, val a dir, i l'Estatut ens han permés objectivament conèixer esta discriminatòria realitat. Abans era tot desinformació, era tot opacitat, no se sabia com se distribuïen territorialment els recursos. Ara ho saben, ho constatem i som conscients d'una realitat: la discriminació que patix la Comunitat Valenciana. *(Aplaudiments)*

Coneixem la nostra realitat des que existix el sistema autonòmic, i això és el que ara ens permet lluitar junts per a canviar-la. La nostra apel·lació bàsica és molt clara: volem ser espanyols iguals que la resta de ciutadans espanyols. Perquè també exigim que ho siguen l'educació dels nostres xiquets i xiquetes, la salut dels malalts, la protecció social dels més desafavorits i les oportunitats de les empreses i dels nostres treballadors i treballadores. No demanem, per tant, més, però no passarem perquè se'ns done permanentment menys. *(Aplaudiments)*

Urgim el que és una manifestació estricta d'un acte de justícia amb el 10% de la població espanyola. Amb cinc milions de ciutadans i de ciutadanes que, amb el seu treball, continuen aportant a la resta d'Espanya més d'allò que reben, malgrat ser l'única comunitat que passa així, que som una comunitat pobra que paga com a rica. Malgrat tindre 11 punts per baix de la mitjana de renda, som una comunitat que aporta.

El Govern d'Espanya, per boca del seu president, ara en funcions, ha situat la reforma del finançament autonòmic entre els pactes d'estat que pretén aconseguir si obté la confiança del Congrés.

Li ho recordarem des del minut zero. I el mateix per donar compliment a allò que diu el nostre Estatut respecte al 10% de les inversions dels pressupostos generals de l'estat, com en altres qüestions per a la Comunitat Valenciana cabdals, com ara: l'impuls definitiu al corredor mediterrani i la defensa irrenunciable del Tajo-Segura.

Amb lleialtat, amb diàleg, amb el gran consens social i polític que ens unix entorn a esta causa, la causa dels valencians. Hui, amb contundència, senyories, ho dic: finançament just per a la Comunitat Valenciana és i serà guia, nord i prioritat absoluta d'esta legislatura. *(Aplaudiments)*

Senyores diputades i senyors diputats, este és el complex context en què els propose el projecte de progrés per la Comunitat Valenciana. Un projecte que és conscient dels grans reptes, els reptes transnacionals que operen a escala

global, com l'emergència climàtica, les amenaces a la seguretat, la gestió solidària a les migracions i els populismes anti-democràtics, entre d'altres.

I els reptes a escala local, no menys importants, com ja he dit abans: la violència de gènere, la despoblació, el mercat laboral, la seua relació en la formació, la innovació tecnològica, l'accés a l'habitatge i la sostenibilitat de l'estat del benestar.

Les respostes a tots eixos reptes les emmarquem en un projecte de progrés que ve a consolidar el projecte iniciat fa ara quatre anys, un projecte de progrés en tres principis: creixement, igualtat i democràcia. Tres principis que, en equilibri, emmarquen els sis eixos d'acció del programa que s'ha estat negociant per les forces progressistes en les darreres setmanes.

Vull donar les gràcies a tots i totes les que han treballat estos dies intensos per aprofundir, millorar i ampliar, amb vocació i transformació, el canvi que es va iniciar l'any 2015. *(Aplaudiments)*

Enguany el poble valencià ens ha instat a continuar amb eixa tasca d'acord, d'acord en la diversitat, d'acord en les distintes sensibilitats, perquè la diversitat suma. Al voltant d'un projecte de canvi per a una Comunitat Valenciana des del rigor i des de l'interés general. Un govern que partix d'uns grups que el recolzen, però que governarà per a tots els valencians i les valencianes.

Senyories, a continuació, passe a desenvolupar el projecte de progrés per a la Comunitat Valenciana.

El primer principi, als que feia referència, este és, allò que ha de vore en l'ocupació, en la nostra economia. Una economia que ha de continuar creixent i creant ocupació. Però ho hem de fer també des d'una nova perspectiva. I la pròxima legislatura la Comunitat Valenciana ha de crear creixent, innovant; ha de crear creixent, creant ocupació estable i millor remunerada, i crear creixent, respectant el medi ambient i l'equilibri al territori.

Com ho farem? Els propose un gran pacte per la innovació amb tots els agents socials i, especialment, amb les universitats.

Este pacte inclourà, entre d'altres mesures, la potenciació de tots els instruments dels què ens hem dotat –l'Ivace, l'Avi, l'IVF, tots els instituts tecnològics–, desenvolupant un pla de digitalització per incorporar a les nostres empreses el Big Data, l'internet de les coses, l'indústria 4.0, l'aprovació de l'estratègia valenciana d'intel·ligència artificial...

Tots els sectors productius, per tant, tant els tradicionals com els moderns, han de pujar definitivament al tren de la innovació, que no pot ser un departament més d'una empresa, tota l'empresa ha de viure constantment innovant en processos, productes i mercats.

Innovació en l'agricultura, desenvolupant la Llei d'estructures agràries, aplicant el Pla de modernització de regadius, que portarà una inversió de més de 400 milions d'euros esta pròxima legislatura, i defensant en Europa unes regles de comerç just perquè la taronja i tots els nostres productes estiguen ben defensats. *(Aplaudiments)*

Vull dir respecte a esta qüestió que, si fins a meitat dels anys seixanta la taronja valenciana significà pràcticament el 25% de les divises en Espanya, i per tant en eixos temps de l'autarquia va ser un temps que va ajudar d'una manera enorme a la riquesa d'Espanya, ara, que la taronja valenciana necessita el suport d'Espanya, l'hem d'exigir. *(Aplaudiments)*

Innovació en el turisme, per a continuar avançant per a ser una destinació turística intel·ligent, alineats amb els objectius de desenvolupament sostenible i en el codi ètic.

Innovació en la indústria, desenvolupant el pla estratègic acordat per intensificar la reindustrialització de la Comunitat Valenciana.

En definitiva, convertint la Comunitat Valenciana en un territori innovador, potenciant el districte digital d'Alacant, la Marina de València i un *hub* d'empreses aeronàutiques a l'aeroport de Castelló.

Innovació predicable, tant per al sector privat, però també per al sector públic.

És el moment de posar les bases d'eixa sempre pendent gran reforma de l'administració pública: amb una nova llei de la funció pública que suposarà un model funcional més modern i eficaç, que reduirà el nombre de cossos i escales de l'administració; creant l'escola valenciana d'administració pública i l'institut tecnològic d'administració pública, per dissenyar plans innovadors de l'ús de la tecnologia Big Data i la intel·ligència artificial també a l'àmbit administratiu.

I també amb mesures, com la potenciació de l'oficina d'atracció d'inversions, perquè és fonamental facilitar la creació i l'ampliació d'empreses, i per tant la creació de llocs de treball.

Resetejant l'oficina de la Unió Europea a Brussel·les, per a convertir-la en una oficina de captació de fons comunitaris i en un *lobby* de defensa dels interessos valencians, tant per defensar uns sectors com altres.

I creant l'oficina de simplificació administrativa per evitar duplicitats i càrregues burocràtiques innecessàries. Amb ella, i amb la seua digitalització i l'impuls del pla Agilitza, reduïrem un 20% els tràmits que realitzen en l'actualitat.

La innovació és el camí a l'increment de la productivitat. I l'increment de la productivitat és el camí a millors llocs de treball.

Per a créixer creant treball estable i millor, i més ben pagat, cal actuar sobre l'ocupació i la formació.

Els propose aprovar, de manera dialogada en l'àmbit del diàleg social, un pla de garantia social i ocupació digna.

Eixe pla atindrà els col·lectius més vulnerables, com els joves, dones, aturats de llarga durada i majors de 50 anys, o altres sectors altament precaritzats.

Quin és l'objectiu? L'objectiu és evitar els contractes fraudulents, impedir l'abús de la contractació a temps parcial i lluitar contra la desigualtat salarial, l'economia submergida i la sinistralitat laboral.

I una peça clau per a millorar la qualitat de l'ocupació és la formació dels treballadors i treballadores. Especialment, a més, la seua adaptació al sistema educatiu.

Esta ha de ser la legislatura de la formació professional. *(Aplaudiments)*

Hem d'avançar més ràpidament. Signarem un ampli acord amb els agents socials per a adaptar l'FP a les necessitats de les empreses, els sectors emergents i, també, aquells amb major inserció laboral.

Avançarem en la integració efectiva de l'FP del sistema educatiu i vinculant-la a la formació permanent per a l'ocupació.

Però, senyories, créixer sense respectar el medi ambient és suïcida. No hi haurà creixement sostenible si no abordem amb decisió la lluita contra el canvi climàtic i la transició energètica.

Este planeta, que és la nostra vida, estem consumint-lo, estem degradant-lo. Estem hipotecant el futur de les noves generacions. I ara ja no hi han excuses. No sé, ja crec que només el senyor Trump està posant en qüestió el canvi climàtic. Ara ho sabem. Fa uns anys altres generacions no ho sabien; nosaltres sí que ho sabem. Per tant, hem de prendre decisions. Este planeta se mereix que les properes generacions el tinguen almenys com el vam trobar nosaltres. *(Aplaudiments)*

Estes generacions... estes generacions de joves que hui ja ens estan dient que no pot passar el que està passant. Estes generacions ens estan exigint explicacions, de manera que la transició energètica ja no és només una qüestió de justícia o d'ecologia, sinó és també una qüestió de supervivència i de seguretat per a la vida de les persones.

Diem les coses pel seu nom. El canvi climàtic ja s'ha transformat en emergència climàtica. Per això propose que Les Corts declare l'emergència climàtica a la Comunitat Valenciana. *(Aplaudiments)*

Una declaració que per si mateix no és suficient. No és suficient per fer front a la crisi climàtica. Però sí que ens dóna ja el motiu per a avançar, per passar a una acció molt més contundent. Per això el botànic II té un eix específic amb mesures per a impulsar la transició ecològica i lluitar contra l'emergència climàtica.

I proposem una llei de canvi climàtic i transició ecològica que incorporarà un fons específic d'adaptació, mesures de foment de les energies renovables i la integració de la política de sostenibilitat energètica en totes les àrees de la gestió pública.

Impulsarem una llei d'economia circular, aprovarem la llei de benestar animal, crearem el centre de control de la contaminació atmosfèrica, firmarem un pacte pels boscos valencians, impulsarem una estratègia valenciana per la biodiversitat i elaborarem l'estratègia valenciana de l'aigua.

Senyories, els nostres esforços per a aconseguir un creixement econòmic sostenible seran inútils si no som capaços d'articular una estratègia que tinga en compte la diversitat del nostre territori.

La despoblació d'amples zones de la comunitat ha fet emergir noves formes de desigualtat. És la nostra responsabilitat frenar la desertització humana de moltes comarques.

I en territoris, com ara Castelló, el 80% de la població viu en menys del 20% del territori. La Comunitat Valenciana està patint des de fa anys una dualització que empobreix el conjunt.

Per això, impulsar l'agenda valenciana contra la despoblació és i serà una prioritat. *(Aplaudiments)*

Ahí, les accions en matèria educativa –ni una escola tancada en xiquets i xiquetes als pobles–, accions sanitàries d'aproximació a tots els pobles i a totes les comarques dels serveis sanitaris, tot combinant-ho amb allò que són les iniciatives de promoció econòmica als municipis de l'interior perquè hi haja oportunitat real de poder tindre projectes de vida a l'interior valencià.

Posarem en marxa mesures com l'estratègia de desenvolupament rural sostenible i reforçarem distints plans que ja estan en marxa, com, per exemple –a nivell d'exemple–, el pla contra l'exclusió financera.

Senyores diputades i senyors diputats, el segon pilar que ha de sostindre la Comunitat Valenciana al segle XXI és la igualtat.

La dignitat d'una societat depén de l'absència de discriminació a les persones i, sobretot, a aquelles persones més vulnerables.

La dignitat d'una societat és aquella societat que fa possible que tots els ciutadans tinguen accés als serveis socials bàsics per portar una vida decent.

En este punt saben que l'erradicació de la violència masclista és un objectiu principal d'esta legislatura. Ho he dit abans. Però les paraules dels discursos resulten molt insuficients. Som responsables i no hem de defallir.

L'immens dolor que esta tragèdia deixa en tots nosaltres ha de traduir-se en accions per a acabar amb el terrorisme masclista, començant per allò que és fonamental, que és l'educació.

Esta lluita comuna d'una societat decent és nuclear. Per això adaptarem la llei de violència contra les dones al conveni d'Istanbul i a les recomanacions de Nacions Unides, garantirem que el torn d'ofici oferisca un servei especialitzat i exclusiu per a víctimes de violència masclista i, a més a més, reservarem habitatges públics per a aquelles dones que puguen refer la seua vida. *(Aplaudiments)*

Al costat d'estes mesures per a combatre altres formes de desigualtat, també impulsarem una llei d'igualtat en l'àmbit laboral, perquè s'ha d'acabar amb eixa bretxa salarial incomprendible entre dones i homes; elaborarem una estratègia valenciana per a la igualtat LGTBI, i incidirem en els currículums educatius, en els mitjans de comunicació per a estendre una cultura lliure d'estereotips i rols de gènere.

Només educant en igualtat i en valors, com ara el respecte, l'empatia i el bon tracte, aconseguirem una societat simplement més humana. *(Aplaudiments)*

Senyories, en esta societat, en la societat valenciana, ningú es pot quedar arrere. Este es un projecte per a tots i totes. Ningú es pot quedar arrere. A ningú se li pot traure l'oportunitat.

Allò que alimenta les pors, allò que sembla les inquietuds és la desigualtat. I també la falta de protecció davant l'adversitat.

No tindrem èxit com a societat si cada vegada augmenta la gent que no té èxit en la seua vida.

Hem de continuar posant al centre de les nostres preocupacions les persones, el rescat, la cura de les persones.

De manera que persistirem en la millora dels serveis a les persones dependents.

Impulsarem una llei per a la protecció dels drets de les persones majors.

Garantirem l'accessibilitat universal d'acord amb allò que diu la convenció de Nacions Unides.

Millorarem l'accés als estudis universitaris perquè cap estudiant haja de renunciar per raons econòmiques i implementarem mesures per a reconèixer l'esforç acadèmic.

Incrementarem beques Erasmus per a universitaris i estudiants d'FP.

Finalitzarem el pla Edificant que mobilitza 1.000 milions de euros.

Al finalitzar esta legislatura, tots els xiquets i xiquetes de dos anys disposaran d'una plaça gratuïta. *(Aplaudiments)*

Ampliem les prestacions sanitàries a àmbits com l'atenció bucodental preventiva.

Implantarem una oficina de control, un comandament únic per a la demora per tal de reduir les llistes d'espera en sanitat.

A més, farem especial èmfasi en la solució de dos problemes que ens preocupen molt especialment, i crec que ens preocupen a tots: la pobresa infantil i l'emergència habitacional.

Tindre fills no pot ser un factor de risc de pobresa. I amb eixe objectiu continuarem avançant en l'aplicació de la renda garantida d'inclusió, l'educació infantil 0-3 anys i les ajudes a l'habitatge per a estes famílies.

Pel que fa a l'habitatge, la realitat és que continua resultant de difícil accés per a les persones amb pocs recursos i joves, i encara malauradament es produeixen desnonaments de famílies.

És cert que tot això obeïx a una dinàmica de mercat i a diversos factors de difícil control per l'administració autonòmica.

Però tot i això, un dels principals reptes d'esta legislatura –de la desena legislatura– és combatre l'emergència habitacional. I ahí també exigirem el suport i la col·laboració del Govern d'Espanya per tal de portar endavant tot allò que nosaltres

ja plantejàvem en la llei de la funció social de l'habitatge. *(Aplaudiments)*

Per tant, desenvoluparem la llei per a la funció social de l'habitatge, ampliarem el parc públic per al lloguer social i intensificarem les mesures per a evitar que famílies siguin desnonades.

Senyories, Rafael Chirbes deia: «Cultura es lo que levanta del suelo la mirada del ser humano y lo lleva a descubrir el horizonte».

Hem d'alçar la mirada perquè eixe horitzó de cultura arribe a tots els valencians i valencianes.

La cultura és llibertat, i per això continuarem fomentant la lectura, l'ús de les biblioteques, la rehabilitació patrimonial a través d'un pla integral, la reforma de la llei de la música i de l'estatut dels músics. La cultura és llibertat, dignitat i identitat. *(Aplaudiments)*

Per això continuarem defensant el valencià com el que és, un tret fonamental de la nostra terra. *(Aplaudiments)*

Senyories, els deia al principi de la meua intervenció que el projecte de progrés per a la Comunitat Valenciana tenia tres principis: creixement, igualtat i qualitat democràtica.

Passe a desenvolupar este tercer aspecte, la qualitat democràtica.

Una democràcia avançada té: institucions obertes, transparents i participatives; una justícia eficaç com a servei públic; memòria democràtica; solidaritat més enllà de les seues fronteres.

La Comunitat Valenciana és hui una referència de transparència i govern obert.

No insistiré en el canvi de paradigma que s'ha produït els darrers anys.

En qualsevol cas, el vigor d'unes institucions sanes és el marc que reflectix l'èxit o el fracàs dels països.

Per a acabar amb la corrupció fa falta voluntat política, i a la comunitat eixa voluntat existix des de fa quatre anys.

Els plantege una sèrie de mesures que incidixen en els aspectes que donen contingut a la qualitat democràtica: una llei de govern obert que obrirà les portes de l'administració a la ciutadania, fent una administració més participativa; la reforma de la llei de transparència, a fi d'enfortir l'accés a la informació pública per part dels ciutadans; la millora del seguiment dels contractes públics, el reforçament de les clàusules socials, mediambientals i innovadores; l'enfortiment de l'Agència de Prevenció i Lluita contra el Fraude.

Una institució que efectivament enguany ha nascut i té les possibilitats en estos moments de desenvolupar tot el seu paper, fonamental per a garantir la prevenció.

Una institució imprescindible en un país democràtic és la justícia.

Una justícia eficient és un factor d'estabilitat econòmica, un factor d'equilibri social, un factor de confiança de la ciutadania.

Per això, culminarem el pla d'infraestructures per al període 2019-2024, crearem el servei d'atenció social dels jutjats i duplicarem el personal especialitzat de la Xarxa d'Oficines d'Assistència a Víctimes del Delicte.

Institucions transparents, justícia eficaç i un servei públic decent i, sobretot, una democràcia amb memòria.

Recuperar la memòria democràtica és la forma més ferma d'assentar la convivència. Per als governs democràtics és obligat evitar que la consciència ciutadana es veja empobrida pels silencis, que es veja empobrida per la tergiversació d'un passat que ja no és tan recent.

Cal reivindicar la memòria, la memòria democràtica, la bona memòria. Per això, desenvoluparem l'institut de memòria democràtica, crearem el banc d'ADN de la Generalitat per a la identificació de les persones víctimes de la dictadura, aixina com els casos dels xiquets que van ser furtats. *(Aplaudiments)*

Transparència, justícia, memòria i solidaritat, més enllà de les nostres fronteres. Els propose que, malgrat les nostres dificultats econòmiques, continuem construint una política de cooperació, perquè el nostre fi és lluitar contra les desigualtats de tots els ciutadans del món, des de la nostra també humilitat, lluitar contra totes les desigualtats. Incrementarem els recursos per a la cooperació internacional, en la mesura de les nostres possibilitats, i crearem l'oficina, també, d'atenció a les persones refugiades.

Senyories –vaig acabant–, vostés ja ho saben, la democràcia és geometria, no teologia. Podem tindre moltes diferències, ¡segur!, les tenim, però ens ha d'unir una qüestió fonamental: les regles del joc de la democràcia, i ens unixen estes corts, les Corts. Són estes corts les que ens permetran construir consensos, acords, per a eixes grans qüestions en les que, per damunt de tot, som valencians i valencianes iguals. Per això, crec que la dinàmica de l'acord en esta propera legislatura és imprescindible. Pactar no és traïr.

Fa quatre anys, de d'esta presidència d'edat, de la presidència d'edat, Fernando Delgado ens deia: «Esta comunidad es un espacio abierto en el que cabemos todos los que queremos ser miembros dignos de una familia honrada, y como tales tenemos que trabajar juntos, todos y todas, con decencia frente a la indecencia, con la justicia como bandera y con la igualdad como objetivo.» Crec que puc dir que entre tots i totes, en els darrers quatre anys, hem transformat la Comunitat Valenciana cap a una nova manera de fer política sostinguda en el respecte, la serenitat i el diàleg.

Hui, en la nostra terra, els conflictes són els propis d'una societat democràtica que viu amb normalitat la democràcia, una societat que ha recuperat el valor del diàleg com una via per a estabilitzar les diferències i els interessos contraposats, un diàleg impulsor de noves fites de cohesió i pau social.

Els ciutadans i ciutadanes ens han triat a totes i a tots els que estem ací per a resoldre els problemes, no per a provocar-los més problemes. Eixe és un senyal de respecte que els devem i que no hem d'oblidar mai.

Els valencians i les valencianes ens han atorgat a les forces progressistes la seua confiança perquè hem anat solucionant conjuntament amb ells els problemes i, sobretot, perquè els hem respectat.

Per això puc garantir-los que, si em concedixen l'honor de ser reelegit president de la Generalitat, defensaré eixa manera de fer política que ha fet l'actual Consell que rebutja el marc del soroll, que rebutja la confrontació i la desconfiança, que rebutja senzillament tot un marc que és, de vegades, un parany antidemocràtic (*aplaudiments*), una manera de fer política que antepose la solidaritat a l'egoisme individualista, la generositat a l'interés particular.

El nostre govern és i serà un govern de valors, el que ha fet al llarg de la història que les persones siguen considerades i respectades, persones respectades sempre amb la seua total plenitud, hagen decidit el que hagen decidit, en la seua condició religiosa, social o sexual.

Les actituds dels representants polítics, les nostres paraules i els nostres actes, saben vostés que no són innocus. Siguem conscients d'això en la nostra faena, en el nostre treball polític, avancem en una societat valenciana exemple de convivència, eixe seria el gran repte. La convivència només es troba a faltar quan es perd, quan es fractura; per tant, hem de ser conscients que eixe és un valor suprem que hem de preservar.

«No odiéis ni os apartéis de la política –deia Manuel Azaña– porque sin ella no nos salvaremos. Si la política es el arte de gobernar al pueblo, hagamos todos política, y cuanta más, mejor, porque solo así podremos goberarnos a nosotros mismos e impedir que nos des gobiernen otros».

Senyores i senyors, fem política, fem bona política.

Moltes gràcies. (*Aplaudiments*)

El senyor president de les Corts Valencianes:

Moltes gràcies, senyor candidat.

Senyories, d'acord amb l'article 143.4, se suspén la sessió fins demà dijous a les deu del matí.

Se suspén la sessió.

(*El senyor president colpeja amb la maceta*)

(*Se suspén la sessió a les 11 hores i 2 minuts*)

D'acord amb l'article 18.2 del Reglament de les Corts Valencianes, s'indiquen les senyories assistents a la sessió:

Aguirre Larrauri, José Luis
 Álvaro Cerezo, Mònica
 Andrés Sanchis, Concha
 Arques Cortés, Vicent
 Arquillos Cruz, Luis
 Bachero Traver, Belén

Ballester Espinosa, Adrián
 Barceló Chico, Ana
 Barrachina Ros, Miguel
 Bastidas Bono, Elena María
 Bellver Casaña, Jorge
 Besalduch Besalduch, Ana
 Blanch Marín, Ernest
 Blanes León, Estefania
 Boix Pastor, Alfred
 Bonig Trigueros, Isabel
 Bravo Sanestanislaio, Gabriela
 Caballero Hueso, Mercedes
 Caballero Montañés, Juan Carlos
 Cabedo Laborda, Cristina
 Calvo Alfonso, David
 Cantó García del Moral, Toni
 Carrasco Torres, Felipe Javier
 Castelló Sáez, Alfredo
 Catalá Verdet, María José
 Cerdán Martínez, Ana María
 Chulvi Español, José
 Ciscar Bolufer, José
 Climent González, Rafael
 Criado González, María de los Ángeles
 Del Pozo Querol, Eduardo
 Díaz González, Elisa
 Escrig Monzó, Sabina
 Esteve Aparicio, Carles
 Fernández García, Vicente
 Ferrer Matvieychuc, Graciela Noemí
 Ferri Fayos, Fran
 Gabarda Ortín, Cristina
 García Gomis, David
 García Guasp, Patricia
 Gascó Enríquez, Beatriz
 Gascó Verdier, Beatriz
 Gil García, Paco
 Giraldo Jiménez, Yaneth
 Gómez Santos, Irene Rosario
 Gracia Calandín, Carlos
 Ibáñez Bordonau, Rubén
 Laguna Asensi, Carlos
 Lima Gozálviz, María Pilar
 Llanos Pitarch, José María
 Llopis Pascual, Fernando
 Martín Pérez, Sandra
 Martínez Dalmau, Rubén
 Martínez Fuentes, Luis
 Martínez Ortega, José Antonio
 Martínez Ramírez, Carmen
 Martínez Ruíz, Ferran
 Marzá i Ibáñez, Vicent
 Mas Mas, Aitana
 Massó Linares, María de los Llanos
 Mata Gómez, Manolo
 Menor Lucas, Rosa
 Merino Peña, Ruth
 Mezquita Juan, María Luisa
 Morera i Català, Enric
 Muñoz Lladró, José
 Muñoz Pérez, David
 Mustafá Ávila, Rosa de Falastín
 Nadal Sendra, Josep Ramon
 Oltra Jarque, Mónica
 Ortiz Vilella, Eva

Pascual Pérez, Miguel
Pérez Fenoll, Manuel
Pérez Garijo, Rosa María
Peris Cervera, Rosa
Peris Navarro, Mamen
Pineda Cuenca, Manuel
Pla Herrero, Jesús
Ponce Guardiola, Juan
Puig i Ferrer, Ximo
Quiles Bailén, Maria
Robles Galindo, Papi
Rodríguez Armigen, Cristina
Rogla Benedito, Vicente Manuel
Rovira Jover, José Antonio

Rubio Delgado, Francisco
Salmerón Berga, Jesús
Salvador Rubert, María José
Sellés Quiles, Jesús
Serna Serrano, Toñi
Soler Azorín, Laura
Soler i Marco, Vicent
Tena Sánchez, José Silverio
Tormo Moratalla, Emigdio
Torres Garcia, Nathalie
Vega Campos, Ana
Ventura Campos, Mercedes
Woodward Poch, Tony
Zaplana López, José Juan

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES

Subscripcions: Servei de Publicacions
de les Corts Valencianes

subscripcions@corts.es

Plaça de Sant Llorenç, 4 • 46003 València

Telèfon: 96 387 61 00

<http://www.cortsvalencianes.es>

Edita: Servei de Publicacions de les Corts Valencianes

ISSN: 1133-2492

Dipòsit legal: V-1013-1983

CORTS VALENCIANES

DIARI DE SESSIONS DE LES CORTS VALENCIANES

Subscripciones: Servicio de Publicaciones
de las Corts Valencianes

subscripcions@corts.es

Plaza de San Lorenzo, 4 • 46003 Valencia

Teléfono: 96 387 61 00

<http://www.cortsvalencianes.es>

Edita: Servicio de Publicaciones de las Corts Valencianes

ISSN: 1133-2492

Depósito legal: V-1013-1983